

[Finansministeren.]

nulpunkt-vurdering for den fremtidige værdistigning, hvoraf grundstigningsskyld skal svares i henhold til de foreslåede nye regler. Det vil altså sige, at grundbeløbene fra nulpunkt-vurderingerne i 1932 og 1933 sidste gang finder anvendelse ved udmålingen af den fikserede grundstigning.

Det nugældende tillæg til grundbeløbet på normalt 10 pct. af grundværdien er ikke medtaget i lovforslaget. Til gengæld skal efter forslaget afgiften 4 pct. årlig kun beregnes af $\frac{4}{5}$ af grundværdistigningen. Med hensyn til det andet grundbeløbstillæg, nemlig tillægget for almindelig konjunktur-stigning, bemærkes, at dette, forsåvidt angår værdistigning efter den 10. almindelige vurdering, efter forslaget skal beregnes på grundlag af grundværdiansættelserne ved denne vurdering. Dette er en konsekvens af forslaget om, at grundværdiansættelserne ved 10. almindelige vurdering skal benyttes som grundbeløb ved udmålingen af fremtidig grundværdistigning.

Endvidere skal nævnes, at den ret, som efter det i 1948—49 forelagte lovforslag skulle tilkomme køber og sælger af fast ejendom til efter salget at forlange regulering af købesummen, ved nærværende lovforslag begrænses til de tilfælde, hvor der på det tidspunkt, da vederlaget fastsættes, ikke foreligger selvstændig beregning af afgiftspligtig grundstigning for den solgte ejendom. I forbindelse hermed foreslås der tillagt den ejer, der påtænker at sælge sin ejendom, ret til på et hvilket som helst tidspunkt at forlange den afgiftspligtige grundstigning for ejendommen ført à jour gennem foretagelse af en ny ansættelse af ejendommens grundværdi. Påtænker ejeren at sælge parceller fra sin ejendom, skal han efter forslaget på et hvilket som helst tidspunkt kunne forlange særskilt ansættelse af grundværdien for disse parceller med tilhørende grundbeløbsfordeling og beregning af afgiftspligtig grundstigning særskilt for hver af parcellerne, forudsat at de almindelige betingelser for selvstændig vurdering af parcellerne er opfyldt.

Herudover indeholder forslaget også på andre punkter ændringer i forhold til lovforslaget fra samlingen 1948—49. Dette skyldes i ikke ringe grad, at man har bestræbt sig for at opnå forenkling af reglerne i så vidt omfang, som det er foreneligt med lovens formål.

Idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til de lovforslaget ledsagende bemærkninger,

skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Socialministeren (Strøm): Jeg har her ved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om arbejdsvaerdsning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Dette lovforslag er enslydende med det af arbejdsminister Marius Sørensen her i tinget den 1. april 1948 fremsatte lovforslag, der imidlertid ikke blev færdigbehandlet på rigsdagen inden dennes hjemsendelse. De bemærkninger, der knytter sig til forslaget, er derfor ligeledes i det væsentlige enslydende med bemærkningerne til det i 1948 fremsatte lovforslag, og da lovforslaget således er en genganger og altså vil være de ærede medlemmer bekendt, vil jeg i det væsentligste nøjes med at henholde mig til de udtalelser, arbejdsminister Marius Sørensen fremsatte her i tinget ved lovens forelæggelse den 1. april 1948; jeg skal herom henvise til folketingstidende 1947—48, sp. 3432—3436.

Jeg vil dog nævne, at et af formålene med loven er at få fastsat bestemmelser om, at der ved siden af de ordinære statstilskud kan ydes vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kasser en særlig refusion af kassernes udgifter til børne- og forsørgertillæg.

Efter forslaget skal loven træde i kraft straks, men således at de ændrede refusionsregler får virkning for kassernes udgifter for tiden efter den 1. april 1949. Udgifterne ved denne refusionsregels gennemførelse er, som det fremgår af bemærkningerne, anslået at ville andrage ialt ca. 17,8 mill. kr. for indeværende finansår. Heraf skal en trediedel bæres af kommunerne, således at statens merudgift kan anslås til 11,9 mill. kr., hvorved dog bemærkes, at staten ved ydelsen af denne refusion vil spare et tilskud til arbejdsløshedsfonden, der er beregnet at ville andrage 0,9 mill. kr., og at der muligvis også på længere sigt fremkommer andre besparelser, hvorom jeg henviser til bemærkningerne til lovforslaget.

Da refusionsreglen ikke får virkning med hensyn til kassernes udgifter til forhøjede børne- og forsørgertillæg for tiden før 1. april 1949, har regeringen på grundlag af oplysninger om de vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kassers økonomiske forhold fundet det nødvendigt at få stillet et eengangsbeløb til rådighed til fordeling blandt disse kasser. Med henblik på fastsættelsen af dette eengangsbeløbs størrelse kan jeg henvise til, at de vanskeligt stillede kasser, såfremt det den 1. april 1948 fremsatte lov-